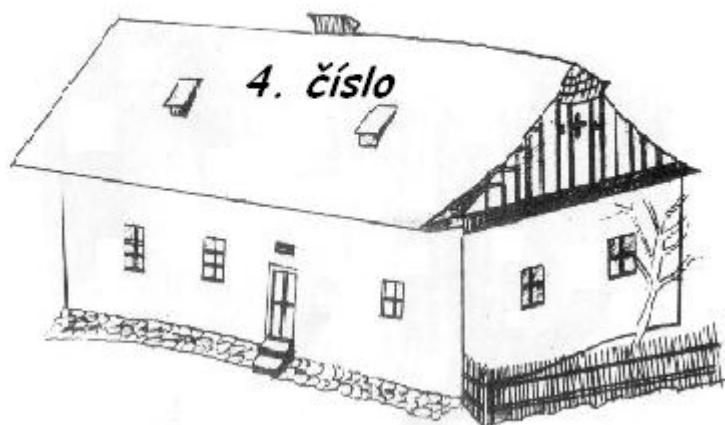

Chalupkáčik

ČASOPIS 1. ZŠ V PRIEVIDZI NA ULICI SAMA CHALUPKU

Ked' má škola 50

História školy
Sprievodné akcie k oslavám
Zaujímavosti z osláv
Anketa
Literárne príspevky k výročiu
a veľa ďalšieho...

História našej školy

Brány našej školy sa po prvýkrát otvorili 2. septembra 1957. Spomedzi škôl na ulici S. Chalupku je najstaršia. Všetci občania mesta ju poznajú vďaka bustám slávnych spisovateľov – S. Chalupku a P.O. Hviezdoslava.

Jej história:

V 50-tych rokoch minulého storočia sa budovalo „staré sídlisko“. Okrem výstavby činžiakov sa žiadalo postaviť školu. A tak v priebehu 2 rokov vyrástla budova s názvom II. Jedenásťročná stredná škola. Štúdium žiakov bolo ukončené maturitnou skúškou. Prvý školský rok končilo vyučovanie v novej budove 1 300 žiakov v 23 triedach so 45 členným pedagogickým zborom pod vedením riaditeľa Štefana Burana.

Okolie školy bolo jedno veľké stavenisko. V ďalšom školskom roku boli zriadené odborné učebne - chemická, fyzikálna, telocvičňa, školský pozemok, atletická dráha, 4 ihriská na volejbal, 1 basketbalové a 1 tenisové ihrisko. O tri roky (1960) boli v priestoroch budovy zriadené dve školy: Stredná všeobecno-vzdelávacia škola a ZDŠ. Funkciu riaditeľa školy stále zastával Š. Buran a zástupcovia školy boli Michal Fulier a Oskar Bielik. V školskom roku 1961/62 boli postavené školské dielne. V školskom roku 1962/63 školu tvorilo 52 tried denného štúdia, 4 oddelenia školskej družiny a 2 ročníky štúdia popri zamestnaní - čo bolo priestorovo neúnosné a nepostačujúce. V školskom roku 1963/64 sa preto SVŠ osamostatnila a v budove zostala iba ZDŠ pod vedením riaditeľa M. Fuliera.

V školskom roku 1968/69 bola zriadená III. ZDŠ, ktorá nemala vlastnú budovu. Preto bola umiestnená na prízemí I. ZDŠ. A tak sa opäť pod jednou strechou stretli dve školy (I. a III. ZDŠ). Táto zložitá situácia trvala až do roku 1974, kedy sa gymnázium presťahovalo do nového areálu. V jeho priestoroch bola zriadená III. ZŠ. Od tohto termínu slúži budova len I. ZŠ. Učilo sa dvojsmenne. V školskom roku 1980/81 bol odovzdaný do užívania pavilón v mestskom parku. Tzv. jazykové triedy boli u nás zriadené v roku 1985. Žiaci po vyučovaní navštevovali záujmové krúžky, zapájali sa do olympiád,

súťaží, nacvičovali skladby spartakiád. Mohli si vybrať rôzne krúžky: baletný, bábkarský, akvaristický, mičurinský, botanický, historicko-archeologický, harmonikársky, motoristický, rádiotelegrafický, požiarnický, šachový.

Združovali sa v oddieloch iskier a pionierov.

Riaditeľmi našej školy boli: Emília Mičková, Anna Žilinčíková, Miroslav Hirtl, Andrej Fridrich a od roku 1991 dodnes Jaroslava Takáčová.

Rozhovor s pánom Tiborom Helbichom – starkým Tiborom v programe

1. Koľko máte rokov

57

2. Kedy ste začali chodiť do tejto školy? Pamätáte si na svoj prvý deň v škole?

V septembri 1957. Pamätám. Väčšia časť sa konala mimo budovy. Na školskom dvore a pred hlavným vchodom do školy. Našu triedu 1.A privítala pani učiteľku Havalďová, ktorá si nás odvieďla do triedy, kde nás čakali pekné knižky, zošity a ďalšie učebné pomôcky. Pamätám si, že najviac sa mi páčila Živá abeceda. / Prvá učebnica písania a čítania pre prvákov – pozn.redakcie/

3. Zaspomínajte, ako to kedysi bolo. Koľko Vás bolo v triede?

Dnes môžem povedať, že tak ako sa patrí na novú školu: všetko bolo nové a predovšetkým čistučké. Pevné lavice so sklopnými sedadlami, super pekná tabuľa. Každý mal svoj kalamár, pretože my sme ešte písali obyčajnými pierkami namáčanými do atramentu.

Koľko nás bolo v triede si už nepamätám, ale viac ako mravcov.

Lavice až po zadnú stenu a vpredu sa ledva vmestil stôl pre učiteľku.

4. Aké predmety ste mali rád?

Predovšetkým matematiku a slovenčinu. Možno som mal šťastie aj na učiteľov, ale týmto predmetom stačilo rozumieť, učivo na seba vždy logicky nadväzovalo a málo sa teda zabúdalo. Tieto predmety sa mi zdali aj najobjektívnejšie. Keď som vypočítal príklad alebo napísal diktát, tak už nebolo o čom diskutovať a odpadli akékoľvek špekulácie alebo pocity krivdy.

5. *Čo vás v škole nebavilo?*

Boli aj také veci. Z predmetov spomeniem výtvarnú výchovu. Nemal som rád prezúvanie, ani prechádzky do kruhu počas veľkých prestávok. No a ocitnúť sa v priestoroch pri zborovni alebo na hornom poschodí, ktorému za mojich čias vládli „jedenásťročkári“, bolo pre nás úplne tabu.

6. *Čo ste robievali na telesnej výchove?*

Keď bolo pekné počasie, vždy sme išli von a robila sa hlavne atletika. Na známky bolo treba zabehnúť šprinty, okruh okolo štadióna, skoky do výšky a diaľky.

7. *Čo ste robievali na pracovnom vyučovaní?*

V nižších ročníkoch to boli ručné práce. Učili sme sa šiť aj vyšívať. Každý žiak si ušil rukavice alebo vyšil dečku na panamu alebo kanavu. Vo vyšších ročníkoch to boli poľnohospodárske práce a práce v dielni. Pílenie, vrtanie a brúsenie bol bežné úkony. Výrobu drevenej rúčky na skrutkovač alebo šidlo zvládol každý žiak.

8. *Na čo zo školy nikdy nezabudnete?*

Nezabudnuteľné chvíle sme prežili najmä na nádhernom školskom dvore so všetkými jeho športoviskami, ktorý bol bez obmedzenia prístupný celý deň. Stal sa doslova strediskom voľného času detí zo starého sídliska. Vždy tam bolo veľa chlapcov aj dievčat. Vybíjaná, volejbal a futbalové stretnutia, ktoré sme si sami organizovali medzi ulicami, boli na dennom programe. Rád spomínam aj na veľa športových akcií popri vyučovaní. Nedávno som bol na prechádzke na trianguláku, čo je kopec za autokempingom nad Bojnícami. Dnes je tam už nádherný les so starými stromami, ktoré som aj ja pomáhal vysádzať počas školskej brigády. Predtým to bol len holý kopec s lúkami.

9. *Chodili ste aj na výlety a exkurzie?*

Jasné. Páčili sa mi výlety do Kremnice, Harmaneckej jaskyne, na Oravský podzámok a Oravskú priehradu. Väčšinou to boli výlety autobusom, počas ktorých sme sa naučili aj veľa pekných slovenských pesničiek.

10. *Stretávali ste sa so svojimi spolužiakmi po skončení školy?*

Skôr by som povedal, že veľa spolužiakov sa z Prievidze postupne odsťahovalo. Tí, čo sme zostali, sa občas stretáme a pozdravíme bežne aj na ulici. Pravidelné stretávky, tak ako ich poznáme so spolužiakmi po ukončení strednej školy, sme však nerobili.

11. Kde ste študovali po ukončení základnej školy?

Čo je Vaše povolanie? Prešiel som len cez ulicu a maturoval som na bývalej SVŠ-ke na ulici S.Chalupku. Teraz je tam III. ZŠ. Pokračoval som na Chemicko-technologickej fakulte SVŠT v Bratislave a pracujem ako výskumný pracovník v Nováckych chemických závodoch.

12. Dosiahol niekto z Vašich spolužiakov nejaké výraznejšie úspechy?

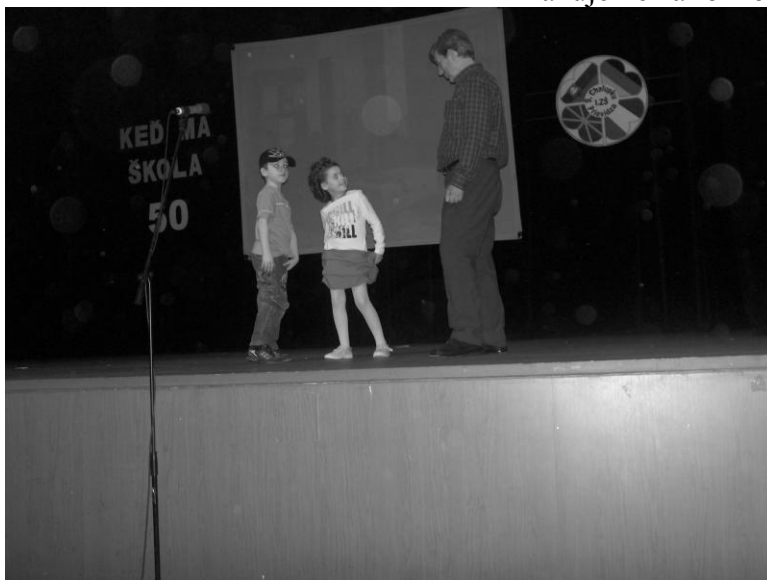
Mnohí dokončili štúdiá na vysokých školách a našli uplatnenie vo svojich povolaniach. Sú medzi nimi lekári, inžinieri, primátori miest...

13. Povedzte nám niečo o svojom súkromí, rodine.

Snáď len to, že 1. ZŠ sa stala osudovou pre našu rodinu.

Navštevovali ju aj všetci traja naši synovia a manželka tu učila viac ako 30 rokov až do odchodu do dôchodku.

Ďakujeme za rozhovor.

Keď má škola 50

Dňa 10.4. vo štvrtok sa konali oslavy 50. narodenín našej školy. Účinkujúci mali o 8.00 generálku a o 10.30 h. sa prišli pozrieť všetci žiaci našej školy. Celým programom nás viedol starký Tibor a jeho dve vnúčatá Lea a Vladko. Vnúčatá hovorili, ako je to v škole teraz a starkému v spomínaní na svoje školské časy pomohla hovoriaca kronika. Začali prváčikovia a druháčikovia. Potom zarecitovali druháci básničku na 4 slohy. Každý zarecitoval jednu. Tretiačikovia objavovali Slovensko. Karatistky ôsmačky zacvičili kata - cvičenia proti myslenému nepriateľovi. Štvrtáci si pripravili program, ktorým dokázali, že s loptami sa dá aj tancovať, nielen hrať. Nemčinári, francúzštinári i angličtinári si pripravili tančeky. Nemčinári zatancovali pekný tanček na detskú nemeckú pesničku a francúzštinári nám zatancovali ako šmolkovia. Angličtinári tancovali na pieseň z muzikálu High School Musical. Potom bola ekologická pieseň na ochranu Zeme, melódia bola Nonstop od Michala Davida, ale slová vymysleli pani učiteľky Šimková a Gálová. Po nej nasledovali deti z dramatického krúžku, zahrli nám skrátenú verziu rozprávky Smutná princezná. Princezná zošľastnela, keď sa pozrela do zrkadla. Potom zatancovali čertice-ôsmačky. Bolo aj zrepované učenie z chémie, fyziky, biológie. Nakoniec všetci zarecitovali verš, ktorým zaželali škole všetko dobré a ukončili predstavenie. Večer bolo vystúpenie pre dospelých. V prvých siedmich radoch sedeli pozvaní hostia. Hneď v prvom rade sedel francúzsky riaditeľ. Pani učiteľka Mištunová, prekladala to, čo on povedal. Pani riaditeľka porozprávala o dejinách našej školy. Ľudia si pred programom i po jeho skončení mohli kúpiť na burze pamiatky - veci vyrobené žiakmi, ale aj profesionálne urobené kľúčenky a odznaky s logom školy. Najväčšmi sa predával origami hlavolam.

Michaela Krausová, 4.A

Sprievodné akcie k 50.výročiu školy

Kúzelná chémia

Dňa 3.4. sa ročníky 1- 4 zúčastnili na nevšednej vyučovacej hodine. Pán učiteľ Ledecký, ktorý učí chémiu, žiakom ukázal pokusy, o akých sa im ani nesnívalo. Boli zaujímavé, priam kúzelné. Pomocou trenia vytvoril červeno-oranžovo-ružový dym. Zmiešal rôzne látky a všetci diváci sa zľakli hlasného výbuchu. Keď pán učiteľ pridal poslednú zložku, tak sa ozval čudný zvuk. Puk! A bolo po všetkom. Všetci sa začali smiať. Pán učiteľ nám ďalej ukázal, že aj kamene môžu horieť. Nejakú zvláštnu skalku namočil do obyčajnej vody a tá hneď sfialovela. Potom dal kameň do ohňa a ten horel. Pokusy nám zabrali jednu celú hodinu. Vrcholom všetkého bol pokus s ohňom. Z oranžového spravil zelený!

Táto hodina bola veľmi zaujímavá, poučná a najmä veľmi zábavná. Ďakujeme.

Michaela Krausová, 4.A

Športové súťaže

K päťdesiatke školy sme zorganizovali aj viaceré športové hry, v ktorých súťažili hlavne nižšie ročníky.

Ringo – 5. ročník: chlapci – 1. miesto: 5.A, 2. miesto: 5.B

dievčatá – 1. miesto: 5.B, 2.miesto: 5.AV tomto ročníku sú len dve triedy, záujem bol veľký /okolo 32 detí/.

Prehadzovaná – 6. ročník:

chlapci – 1. miesto: 6.C

dievčatá – 1. miesto: 6.C

2. miesto: 6.B

2. miesto: 6.A

3. miesto: 6.A

3. miesto: 6.B

Prehadzovaná – 7. ročník

chlapci – 1. miesto: 7.B, 2.miesto: 7.A. 7.C sa súťaže nezúčastnila.

Medzi najlepších patrili: Molnár, Kmeť, Murgač – 7.B, Fröhlich, Matys, Cagaň – 7.A.

dievčatá – súťaž ešte nie je ukončená, vyhodnotenie bude v ďalšom čísle.

Pre 8. a 9. ročník sme vybrali florbal, ktorý je medzi chlapcami veľmi obľúbený. Výsledky budú v budúcom čísle.

Všetkým blahoželáme. Športu zdar!

Mgr. J. Šipossová, vyuč. TV

Hviezdička

Dňa 1.4. som sa zúčastnila speváckej súťaže Hviezdička.

Táto súťaž sa konala v telocvični. Boli sme jedenásti

súťažiaci v dvoch kategóriách. 1. a 2. ročník súťažil s ľudovými

piesňami, 3. a 4. s modernými. Každému súťažiacemu hral z CD

hudobný podklad a my sme do neho spievali. Atmosféra bola

výborná. Diváci tleskali a aj pískali. Každý divák mal dve

hviezdičky, ktoré potom vhodil do škatule. Každý súťažiaci mal

škatuľu so svojím číslom. Zvítazili tí, ktorí mali vo svojej škatuli

najviac diváckych hlasov.

Výsledky:

1. Majka Balková 2.A

1. Tímea Žigová 4.B

2. Paľko Schuster 1.A

2. Laura Weiterschützová 3.A

3. Katka Lojová 1.C

3. Klaudia Štrbová 4.A

Klaudia Štrbová 4.A

Poznaj svoju školu

To je názov podujatia, ktoré uskutočnili vyučujúce dejepisu a slov. jazyka k 50.výročiu založenia našej školy. Ťažiskom bola súťaž o histórii a súčasnosti našej „oslávenkyne“. Uskutočnila sa 2.4.2008 v priestoroch školskej telocvične. Zúčastnili sa jej žiaci 6.,7. a 8. ročníka. Každú triedu reprezentoval jeden zástupca - súťažiaci. Keďže v každom spomínanom ročníku sú tri triedy, vytvorili sa 3 trojčlenné družstvá. Súťažili v 2 kolách- ústnom a písomnom. Ústne bolo venované histórii, písomné - súčasnosti školy. Podujatie bolo spestrené piesňami R.Kúdelku (6.C) a žiackymi literárnymi prácami M.Grófa (6.C), M.Hošťákovéj a L.Švejdovej (8.B) a T.Haumerovej (9.A). Program obohatil aj prednes povesti B.Novotnej (6.A), ktorá je víťazkou okresného kola súťaže Šaliansky Maťko. Všetky súťažné družstvá preukázali vynikajúce vedomosti. Po ústnej aj písomnej časti bol výsledok nerozhodný. Preto sa konalo ďalšie kolo.Výsledky boli nasledovné: 1. miesto - 7. ročník, získali 14,5 b, 2. miesto obsadili ôsmaci a šiestaci, ktorí získali rovnaký počet bodov =14. Súťažné družstvá dostali vecné odmeny.

Súťažné družstvá:

6. ročník – Žaneta Štrbová, Adam Krčik, Jakub Stopka

7. ročník – Dominika Chrenčová, Barbora Langerová, Zuzana Labachová

8. ročník – Andrej Gotthardt, Petra Trubinská, Alexandra Vencelíková

Mgr. Marta Valachová, vyuč. SJ a D

Škola a moje spomienky

Základná škola, ktorú navštevujem už sedem rokov oslavuje tento rok 50. výročie svojho založenia. Jej názov je 1. Základná škola. Nachádza sa na Ulici Sama Chalupku. Spomínam si na prvý deň, keď som plná očakávania prišla na školský dvor ako prváčik. Poznala som len niekoľko spolužiakov zo škôlky. Všetko bolo pre mňa nové, ešte nepoznané. Bol nás plný dvor. Pani učiteľka si nás odvieďla do triedy a boli sme súčasťou tejto školy. Páčilo sa mi keď sme ako mladší žiaci do Školy prírody. Boli to pre nás pekné zážitky. Chodili sme a chodíme na rôzne exkurzie, výlety a na koncerty. Naša škola je typická tým, že sa v nej realizuje rozšírené vyučovanie cudzích jazykov. Učí sa tu nemčina, angličtina a francúzština. Ja sa od prvej triedy učím nemčinu a od piatej aj angličtinu. Žiaci majú možnosť venovať sa rôznym krúžkom. Ja navštevujem počítačový. Aby sme sa mohli po náročnom školskom dni naobedovať, o to sa starajú naše pani kuchárky, ktoré výborne varia. Teraz som už siedmačka a o dva roky z tejto školy odídem študovať ďalej na strednú školu. Nezabudnem však na to, ako som sa tu naučila prvé písmenká abecedy, prvé číslice a všetko to ostatné. Chcem zaželať našej škole k tomuto výročiu len dobrých a poslušných žiakov a veľa trpezlivosti ich učiteľom.

Simona Henneľová, 7.C

Napísali o nás

... „Program Keď má škola 50 bol venovaný minulosti a prítomnosti. Výborným nápadom bolo prepojiť rozprávanie kroniky so spomienkami starého otca, ktorého počúvali jeho vnúčence Lea a Vladko. Samozrejme, že nosnou témou rozhovorov, ale i kultúrnych vystúpení, bola škola – jubilantka. Jej terajší žiaci ju prezentovali s vtipom, šarmom, noblesou. Choreografiu oceňovali všetci v hľadisku a možno i škole takéto dôstojné oslavy päťdesiatky v kútiku srdca závideli. Ale len na chvíľu, pretože si ju všetci, čo písali jej polstoročnú históriu, zaslúžili...“

Z časopisu *Prieboj* č.13 pripravil Radovan Vančo

Našu školu máme radi

Našu školu máme radi
aj keď sú to časté zvady.
A predsa je každý rád,
že je s ňou už kamarát.

Niektorým sa nechce učiť,
hlavy v škole stále mučiť,
odmenou je vysvedčenie
za to stále utrpenie.

Všetci máme vlastnú bandu,
v ktorej zažívame srandu.
Občas sa aj nudíme,
keď v laviciach sedíme.

Najlepšie sú prestávky
a na chodbách stretávky
s kamarátmi z iných tried
a zháňanie nových kried.

Koniec týždňa značí piatok,
žiak i žiačka majú sviatok,
lebo víkend na nich čaká
a každého niečo láka.

Škola má päťdesiat rokov,
takže stačí len pár krokov
a bude to už pol storočia,
čo bránu školy prekročia .

Linda Švejdová, 8.B

Škola milá

Škola moja, škola milá,
veľa si ma naučila.
Navštevujem ťa rád každý deň,
veľa vedomostí si odnesiem.

Pani učiteľky nám rady všetko
vysvetlia a pomôžu,
urobia pre nás vždy všetko, čo
môžu.

Teraz, keď oslavuješ piate
desaťročie,
chceme ti vďaka vzdať na
výročie.

Buď tu pre nás škola naša stále
a vychovávaj múdrych ľudí
neustále.
My ti za všetko pekne ďakujeme
a k tvojim narodeninám ti
blahoželáme.

Marián Oravec, 6.A

Zaujímavosti z osláv

- v programe vystupoval ako starký Tibor ozajstný bývalý prváčik z 1.A triedy v rokoch 1957/58 pán Tibor Helbich, ktorého sme našli vďaka zoznamom z výročnej správy školy a jeho twist spolu s moderátormi, terajšími prváčikmi 1.C Leou Zárišovou a 1.B Vladkom Šarkozim, nemal chybu, tak ako aj jeho spomienky a výborný výkon všetkých moderátorov
- pesničku pre choreografiu Zvonec zvoní poznalo podľa melódie veľa ľudí, ale nik nevedel, kto ju spieva, ako sa volá a po našej prosbe ju nám pomáhalo hľadať neskutočne veľa ľudí. Nakoniec nám pomohol vedúci archívu Slovenského rozhlasu, a tak skladba Učiteľka mohla sprevádzať tanec našich prvákov a druhákov
- pri listovaní kroník a výročných správ sme zistili, že v našej škole za 50 rokov učilo vyše 300 pedagógov a vychovávateľov, pracovalo vyše 70 prevádzkových pracovníkov, asi 40 pracovníčok školskej jedálne
 - zo súčasných učiteľov a vychovávateľov učia na našej škole:
 - 15 – 20 rokov – M.Doková, A.Hošťáková, D. Ondrejová, J.Schniererová, O. Frívaldská, V. Nuchalíková, O. Mištunová, E.Kotianová, A. Pňačeková, E. Spišiaková, R. Priehoda
 - 21 – 29 rokov – M. Blanarovičová, D. Gállová, G. Káderová, J. Šipossová, J. Takáčová, S.Šimková, M. Orlíková, E. Studená, J.Fontáni
 - 30 rokov - J.Běhounková, M. Valachová, M. Leporisová
 - vyše 15 rokov upratovali na našej škole p. D. Mellová a M. Krištofová, školník V. Daniš pracuje už vyše 20 rokov a v kuchyni nám vyše 15 rokov varia p. H. Šuňalová, T. Ciglerová, Z. Poliaková, A. Valentová a E. Frázová
 - v tanci Vadí-nevadí veľmi zaujali krútiace sa zadočky malých prvákov a prváčok a „zabudnuté“ prváča, ktorého žiara reflektorov a sláva dosiek, čo znamenajú svet, tak opantali, že sa mu nechcelo z javiska
 - naši krásni „modeli“ mali dosť problémov vystúpiť s pôsobivými klobúkmi z odpadových surovín, ale keďže sú „profesionáli“, zvládli to. Hneď ako mohli, sa pokrývok hlavy rýchlosťou blesku zbavili
 - v programe vystúpilo 177 účinkujúcich

- na kultúrny program prišlo asi 37 bývalých pracovníkov našej školy, ktorí si šťastní zaspomínali a stretli sa s priateľmi, s ktorými neboli už roky
- počas programu sme držali palce našim dievčatám, ktoré v basketbale bojovali v celoslovenskom kole, tak ako pred 50 rokmi v Prešove bojovalo družstvo chlapcov našej školy
- v programe mala vystúpiť i naša bývalá žiačka Petra Štorcelová, ktorá dnes študuje réžiu, ale obhajovala svoju prácu v B. Bystrici, tak dlho, že to do pol piatej nestihla. Zato Petra Halušková zaspievala áriu Kleopatry vynikajúco
- 10. apríl 2008 sa zapísal do kroniky aj takouto krásnou príhodou – našej bývalej vedúcej školského klubu L. Ertlovej sa v tento deň narodila vnučka a aby to bolo ešte zaujímavejšie, obaja rodičia boli žiaci našej školy, a tak sme symbolicky zapísali aj novú žiačku pre rok 2014/2015
- riaditeľ družobnej školy IREO z Francúzska sa volá Thierry Dubin a pani tajomníčka Monique Souffrineau
- naši francúzski priatelia sa s nami veselo zabávali a dokonca sa naučili i zaspievať vetu Čaba neblázni. Veta „Zahod’ starosti“ im už robila veľké starosti
- aby prišli k nám prešli 2 200 km. Zo Saint Fulgent išli autom do mesta Nantes. Tam nasadli na rýchlovlak TGV a po 3 hodinách cesty vystúpili v Paríži, kde nastúpili na palubu lietadla. Prileteli do Bratislavy a odtiaľ sem prišli autom. A to ich čakala aj rovnaká cesta späť
- p. Kovalíčekovej sa tak páčil program, že na druhý deň poslala všetkým účinkujúcim prvákom čajové koláčiky s veľkým poďakovaním.

Mgr. A. Pňáčková

ANKETA

Ako sa vám páčil program k 50 škole?

p.Humajová: Program bol krásne zorganizovaný, myslím že viacerých prekvapil. Šikovné deti, šikovní učitelia čo viac dodať - super!

p.Kočková: Celý program sa mi veľmi páčil, najmä spevácka súťaž, ale aj účinkovanie všetkých detí od 1. po 9. ročník.

p.Púchovský: Program bol pripravený precízne, bol to pekný zážitok hodnotíme vysoko pozitívne. Burza bol dobrý nápad, bolo to milé.

Ivana, 8.C: Program bol fakt úžasný .Najviac sa mi páčili najmenší, ale páčila mi aj spolužiačka Inga Baginová. Úplne super bola zázračná chémia. Celý program bol perfektný.

p. Khullová: Program bol úžasný! Toľko všestranne nadaných detí! A dozvedela som sa, aký veselý život je vo vašej škole a akými činnosťami sa zaoberáte - zbery skla, papiera, spev, tanec, cudzie jazyky...Som rada, že moje deti chodia práve do tejto školy. Veľká vďaka patrí všetkým učiteľom.

Simona, 7.C: Program k 50.výročiu našej školy sa mi veľmi páčil. Bol veľmi pekný a nebol nudný. Deti, ktoré tam vystupovali, mali super scény a tanec.

Peter, 6.A: Program sa nám veľmi páčil a najviac tanec Vadí-nevadí. Na burze sme si kúpili náramky a myslím si, že žiaci tie výrobky pripravovali dôkladne.

Karolína, 6.A: Program sa mi veľmi páčil. Myslím, že deti na tejto škole sú veľmi šikovní. Najviac sa mi páčili moderátori, všetky choreografie, básničky a Rado Kúdelka zo 6.C. Na burze boli veľmi zaujímavé a pekné výtvy. Žiaci sa na historický kvíz veľmi dobre pripravili, pretože vedeli odpovede skoro na všetky otázky.

Robert, 7.C: Mne sa páčilo, že tí, čo vystupovali, ten deň prežili spontánne a naplno. Možno aj keď sa niekto pomýlil, nevedí to, lebo išlo o zábavu.

Lujza, 6 .C: Nemám moc rada hip-hop, ale najviac sa mi ľúbilo hip-hopové predstavenie a čertice

Barbora, 3.C: Bol spracovaný veľmi dobre, čiže bol na jednotku.

Klaudia, 3.A: Najviac sa mi páčila Petra Halušková. Burza bola super, ani neviem, ako vyrobili také pekné veci. Bolo super, ako tretiaci hovorili o Banskej Štiavnici. Aj tie obrázky v pozadí boli krásne.

Jakub, 6.C: Program bol naozaj pestrý. V dejepisnom kvíze som dokonca súťažil. V kultúrnom dome vystupovali všetky ročníky 1-9. Pani učiteľky si dali na programe záležať. Nikto sme sa nenudili. I keď 8. ročník bol najlepší.

Alexandra, 3.C: Páčila sa mi spevácka súťaž. Boli tam super speváci. Program bol tiež veľmi pekný. Páčili sa mi čertice a Angličania. Na burze boli krásne výrobky. Chémia bola zaujímavá a super.

Ingrida, 8.C: Myslím si, že niektoré scény tam nemali čo hľadať, boli od vecí. Ale ináč program bol veľmi zábavný a naozaj všetci sa snažili z celého srdca, hoci niektorým sa darilo viac, niektorým menej. Ale predsa z toho sa nestriela a je veľmi pekné, že žiaci, ale aj učitelia si dali tú námahu zorganizovať to. No najlepší výkon mala pani učiteľka Pňáčeková, ktorá naozaj vydala zo seba všetko. Ale ako som už vravela, všetci boli úžasní, snažili sa, chceli spraviť niečo pre školu, a to sa cení.

Škola

Škola, škola, školička,
aká je len maličká.

Chodia do nej žiaci,
dievčatá i chlapi.

Na čele je riaditeľka,
niekedy je učiteľka.
Má rada kolegov a aj deti,
vie, že v jej škole nie sú smeti.

Učia v nej len učitelia,
nie sú žiadni mučitelia.

Sú to skúsení vedci,
učia sa žiaci všetci.

Ďalší týždeň začínam,
už do školy utekám.
Budím sa zrána skoro,
nech neprídem neskoro.

Patrik Peřina, 6.B

Škola slávi

Oslavuje naša škola,
slávme teda to aj my.
Päťdesiate výročie má
v tento jej deň sviatočný.

Doteraz sem chodilo
veľa múdrych detí.
Niektorým sa nechcelo,
učenie neletí.

Iní sa zas učili,
s úsmevom sa hlásili.
Zo základky ísť nechceli,
radi hlávky potrápili.

Z mnohých sú už v dnešnej dobe
ľudia významní.
Chcelo sa im učiť dobre,
tak sú úspešní.

Dúfame, že raz aj my
pôjdeme v ich stopách.
Zvládneme to snáď sami
aj na ďalších školách.

Norika Šimková a
Nikolka Nikmonová, 9.C

